

Editorial

Supplementum dvacátého prvního ročníku časopisu *Theatralia* se opět věnuje představení lexikografického projektu Ústavu pro českou literaturu AV ČR, v. v. i. s názvem *Moderní česká divadelní hra (1896–1989); Mezi textem a inscenací (slovník děl)*. Na rozdíl od předcházejícího čísla, které se zaměřilo na českou dramatickou produkci šedesátých let (konkrétně na hry *Kdyby tisíc klarinetů*, *Majitelé klíčů*, *Zámek*, *Vyrozumění*, *Na koho to slovo padne* a *Kosmické jaro*), je tato příloha zacílena na dramata z přelomu devatenáctého a dvacátého století. V pořadí druhé slovníkové supplementum se tak posouvá až na samotný začátek zkoumaného období, do času, kdy se „rodí“ koncept tzv. moderního umění a drama postupně přichází s celkově novým typem poetiky.

V příloze tentokrát čtenář najde heslo věnované psychologické tragédii Jaroslava Hilberta (*Vina*), dramatické pohádce o síle lásky z pera lumírovského básníka Julia Zeyera (*Radúz a Mahulena*), feministicky laděné hře Heleny Malířové z prostředí pražské anarchistické bohémy (*Bratrství*), komediální hříčce bratří Čapků inspirované postupy italské komedie dell'arte (*Lásky hra osudná*), „dramatickému podobenství o romantické touze po absolutní kráse (umění) a lásce“ Viktora Dyka (*Veliký Mág*); celé supplementum pak uzavírá heslo pojednávající o básnické adaptaci antického mýtu Otakara Theera (*Faëthón*).

Stejně jako v případě předešlého svazku i tentokrát doufáme, že průběžné publikování výsledků našeho dlouhodobého projektu čtenářům z řad odborné veřejnosti přinese užitečné informace o proměnách české dramatické produkce a především další „průběžnou zprávu“ o našem vznikajícím slovníkovém díle.

Aleš Merenus

